

Julia Lezhneva —Händel, Vivaldi, Haydn, Mozart i Rossini

Palau Grans Veus

Dilluns, 7 de febrer de 2022 – 20 h

Sala de Concerts

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Julia Lezhneva, *soprano*

Pavel Nersessian, *piano*

I

Georg Friedrich Händel (1685-1759)

“Rejoice greatly, o daughter of Zion”, ària per a soprano d’*El Messies*

“Carmelitarum ut confirmet ordinem”,
recitatiu del motet *Saeviat tellus inter rigores*,
HWV 240

“O nox dulcis, quies serena”, ària del motet
Saeviat tellus inter rigores, *HWV 240*

Antonio Vivaldi (1678-1741)

“Sposa son disprezzata”, ària de Bajazet de
l’òpera *Bajazet*, *RV 703*

François Couperin (1668-1733)

“Les petits moulins à vent”, de *Pièces de
clavecin III/XVII-269*

Georg Friedrich Händel

“Un pensiero nemico di pace”, d’*Il trionfo del
Tempo e del Disiganno*, *HWV 46a*

“Credete al mio dolore”, d’*Alcina*

Antonio Vivaldi

“Agitata da due venti”, de *La Griselda*, *RV 718*

II

Robert Schumann (1810-1856)

Liederkreis, op. 39

In der Fremde
Intermezzo
Waldesgespräch
Die Stille
Mondnacht
Schöne Fremde
Auf einer Burg
In der Fremde
Wehmut
Zwielicht
Im Walde
Frühlingsnacht

“Einfach”, romança núm. 2 en Fa#major de
Drei Romanzen, op. 28

Gioachino Rossini (1792-1868)

La regata veneziana

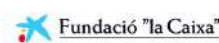
Anzoleta avanti la regata
Anzoleta co passa la regata
Anzoleta dopo la regata

Durada aproximada del concert:

Primera part 38 minuts | Pausa: 20 minuts | Segona part: 40 minuts

#clàssics #nousreferents

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes de Catalunya – Deloitte – Eurofirms Group – Fundació Antiques Caixes Catalanes - BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Morera Casablanques S.L. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – Maria José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia

Poema

Tridimensional

Vaig voler tocar una alga
per saber-ne la textura
i és més humana del que em pensava.

Abraçant-nos mútuament vam descobrir-nos
l'espina.

O el que és el mateix:

Abranona't al balcó
per contemplar-te l'ànima.

Sempre en descens
fins que
us trobeu.

Anna Gual

Símbol 47 (2015)

Comentari

La primera part del concert ve impregnada del millor Barroc: el llenguatge musical de Händel, Vivaldi o Couperin s'inspirava en un conjunt formal comú, tot i la naturalesa individual de cadascun. Amb els seus contemporanis bevien d'una espècie d'influència recíproca i les formes musicals, heretades del segle XVII, es completen i estenen segons les seves facultats d'invenció, així com del temperament i del geni dels creadors.

Händel, l'alemany que conquistà Anglaterra amb música italiana, conegué l'èxit i la popularitat; d'ànima visionària, va ser pràcticament el primer a compondre pensant en els gustos del públic i no en els de la cort, com era habitual. El seu corpus compositiu, extensíssim, inclou tots els gèneres de l'època, però la seva gran passió van ser l'òpera i l'oratori, que amb la seva aportació endegà a una etapa d'esplendor. Va ser un mestre a aplicar el principi del contrast i a dotar les seves obres d'un caràcter extravertit, cortesà i espectacular. La seva trajectòria va estar marcada per l'estada a Itàlia, on es va convertir en el gran compositor que va ser; Itàlia, com a camp d'aprenentatge, més que una opció, era una necessitat, i on es podia aprendre dels millors. Va ser també mestre de capella de la cort de l'elector de Hannover, però va ser a Anglaterra on triomfà com a compositor d'òperes italianes.

De Händel s'escoltarà “Rejoice greatly”, ària plena de bellesa melòdica i ornament d'*El Messies*, l'oratori més popular del compositor i una obra immensa i brillant; el recitatiu “Carmelitarum ut confirmet ordinem” i l'ària “O nox dulcis, quies serena”, del motet sacre *Saeviat tellus inter rigores*, estrenat a Roma el 1707; l'ària “Un pensiero nemico di pace”, de l'oratori *Il trionfo del Tempo e del Disinganno*, estrenat a Roma l'any 1707, on es despleguen passatges de *coloratura* de gran virtuosisme vocal, i la bellíssima ària de Morgana “Credete al mio dolore”, de l'òpera *Alcina*, composta per a la primera temporada de Händel a la Royal Opera de Londres, el 1735. La trama es prenia –parcialment alterada– de l'*Orlando furioso* d'Ariosto (com altres de les seves òperes més conegudes, *Orlando* i *Ariodante*), un poema èpic ambientat a l'època de les lluites de Carlemany contra l'islam.

La primera meitat del segle XVIII va suposar el primer esclat del gènere operístic i l'obra de Händel n'és un bon exemple. Es vivia l'auge de l'*opera seria* i dels primers grans divos, els *castrati* i les *prime donne*, i així com Händel despuntava a Anglaterra, Antonio Vivaldi a Itàlia representava una manera diferent d'adaptació a les noves exigències del públic de la música teatral. El compositor i violinista venecià, tot i que avui en dia és molt més conegut per la seva obra instrumental, també va ser molt prolífic en la composició d'òperes, que va impregnar de força rítmica, creativitat i bellesa melòdica. Algunes de les seves àries operístiques recorden els concerts amb instrument solista, sobretot per la capacitat de descriure emocions. D'Il Prete Rosso avui s'interpretarà la corprenedora "Sposa son disprezzata", l'ària més popular de l'òpera *Bajazet*, composta el 1735 i estrenada durant el Carnestoltes d'aquell mateix any al Teatre Filarmonico de Verona; es tracta d'un refregit amb música d'òperes anteriors, pràctica molt habitual a l'època. A l'*opera seria* era comú que un fragment fos reutilitzat en una altra obra, especialment si un cantant hi obtenia un gran èxit; és el cas d'"Agitata da due venti" a l'estrena el 1735 de *L'Adelaide*: la cantant Margherita Giacomazzi va impressionar en la pell de Matilde, que incloïa aquesta florida peça; més tard, aquell mateix any, va actuar a Costanza en la producció veneciana de *La Griselda*, i Vivaldi va incloure-hi l'ària per a ella, amb la qual novament va enamorar el públic.

Un segle més tard, el 1840, Schumann va compondre el cicle de cançons *Liederkreis*, op. 39, que obre la segona part del concert. Basades en poemes de Joseph von Eichendorff, aquestes cançons tenen un component emocional molt acusat, com era habitual durant el Romanticisme, i Schumann les creà uns mesos abans de casar-se amb la pianista Clara Wieck. El compositor alemany va contribuir decididament a la consolidació del gènere liederístic al segle XIX; la poesia romàntica alemanya continuava florint, fet que va provocar que les cançons fossin rendibles per igual als editors, poetes i compositors. Schumann posa en música el poemari immers en ple litigi per legitimar el seu matrimoni amb Clara en contra de la voluntat del pare; la sensibilitat i la creativitat del compositor perseveren i no dubta a escriure a la seva dona: "*El cicle d'Eichendorff és la meua música més romàntica i conté molt de tu, estimada*".

L'expressió romàntica, en tot cas, no està renyida amb el virtuosisme. *La regata veneziana* de Rossini és un cicle deliciós de tres *canzonette* publicades a Milà el 1878 basades en poemes del comte Carlo Pepoli, en dialecte venecià, en què Anzoleta anima el seu enamorat a guanyar la cursa de góndoles amb una música farcida d'ornamentació, obra en què un Rossini ja ancià condensa tot el seu poder de fascinació i capacitat per crear bellesa.

Manel Cereijo, musicòleg

Biografies

Julia Lezhneva, soprano

©Emil Matveev

Va néixer (1989) en el si d'una família de geofísics a l'illa de Sakhalín, a la costa del Pacífic, a l'est de Rússia. Va començar a tocar el piano i a cantar quan tenia cinc anys. Es va graduar a l'Escola de Música Gretxanínov i va continuar els seus estudis de cant i de piano al Conservatori Acadèmic Musical de la Universitat de Moscou. Quan tenia disset anys va atreure l'atenció internacional en proclamar-se guanyadora del Concurs de Cantants d'Òpera Elena Obraztsova. L'any següent va compartir escenari amb Juan Diego Flórez a la inauguració del Rossini Opera Festival de Pesaro. El 2009 va guanyar el primer premi del Concurs Internacional de Cant Mirjam Helin, a Hèlsinki, i l'any següent el del Concurs Internacional d'Òpera de París; en tots dos casos va ser la concursant més jove de la història d'aquests certàmens. El 2011 la revista «Opernwelt» la va nomenar Jove Cantant de l'Any arran del seu debut a La Monnaie de Brussel·les. L'any següent va actuar a les Victoires de la Musique Classique de París.

Alguns dels seus professors i mentors són Dennis O'Neill, Yvonne Kenny, Elena Obraztsova, Alberto Zedda, Richard Bonynghe i Thomas Quasthoff.

La carrera internacional de la soprano Julia Lezhneva va despuntar el 2010, durant els Classical BRIT Awards, al Royal Albert Hall de Londres, on va cantar, amb molt d'èxit, *Fra il padre* de Rossini, per invitació de Dame Kiri Te Kanawa.

El 2019 va debutar amb la Berliner Philharmoniker al Musikverein de Viena, on va rebre una acollida excel·lent del públic i de la crítica. El gener del 2020 va participar de nou a la Mozartwoche de Salzburg, on va interpretar *Le nozze di Figaro* de Mozart, sota la direcció d'András Schiff. El 2023 hi tornarà per cantar a l'òpera *Don Giovanni* de Mozart. El desembre del 2020 va actuar per primera vegada amb la Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, sota la batuta de Herbert Blomstedt.

Ha treballat amb orquestres com ara la Gewandhausorchester de Leipzig, Deutsche Kammerphilharmonie de Bremen, Orquestra del Teatre Mariïnski, Orquestra Nacional Russa, Orquestra Nacional de España, Orquestra Simfònica Acadèmica Estatal Ievgueni Svetlanov, Seattle Symphony Orchestra i Orquestra Simfònica de Seül, que conviden reiteradament Julia Lezhneva per treballar amb directors de prestigi, com Ádám Fischer, Giovanni Antonini, Herbert Blomstedt, Paavo Järvi, Vladimir Jurowski i Andrea Marcon.

El 2019 va ser artista resident al Kissinger Sommer. És convidada habitual en molts festivals, com el Salzburger Festspiele, Schleswig-Holstein Musik Festival, Lucerne Festival, Dubrovačke Ljetne Igre, Festival de la Vézère, Sion Festival, Nordland Musikfestukke i Festival Internacional de Música de Tongyeong (Corea del Sud).

El setembre del 2018 va debutar a la Staatsoper d'Hamburg com a Morgana d'*Alcina* de Händel. Poc després hi va tornar per intervenir en *Il barbiere di Siviglia* de Rossini, i en altres representacions d'*Alcina*. La primavera del 2021 la premsa va destacar la seva interpretació com a Poppea en la nova producció d'*Agrippina* de Händel, dirigida per Barrie Kosky, també a la Staatsoper d'Hamburg. A més a més, va participar en altres produccions operístiques, entre les quals destaquen *Orlando furioso* (Angelica) de Vivaldi; *Polifemo* (Galatea), *Germanico in Germania* (Ersinda) i *Carlo il Calvo* (Gildippe) de Porpora; *Le nozze di Figaro* (Susanna i Barberina) de Mozart, i *Tamerlano* i *Oreste* de Händel.

L'hivern del 2019 va debutar a l'*Oratori de Nadal* de Bach, sota la direcció de Vladimir Jurowski. Aquesta mateixa temporada va cantar al *Messiah* i *La Resurrezione* de Händel i a *Juditha triumphans* de Vivaldi, així com a *La Creació* de Haydn i a la *Quarta Simfonia* de Mahler.

Sol oferir recitals a Moscou i a altres llocs d'Europa, com ara Baviera, Kissinger Sommer (2019) i a Viena (2019). El seu repertori inclou cançons de compositors russos, anglesos i alemanys.

Julia Lezhneva enregistra exclusivament amb el segell Decca. L'abril del 2017 es va posar a la venda el seu darrer àlbum en solitari, que inclou àries de Carl Heinrich Graun amb la formació Concerto Köln. Altres àlbums recents que ha publicat són *Vivaldi: Gloria*, amb Franco Fagioli i Diego Fasolis (2018); *Germanico in Germania* de Porpora, amb Max Emanuel Cencic (2018); àries de Händel, amb Il Giardino Armonico (2015), i l'aclamat *Alleluia*, també amb Il Giardino Armonico (2014), així com l'*Stabat Mater* de Pergolesi, amb Philippe Jaroussky, Diego Fasolis i I Barocchisti (2013).

Pavel Nersessian, piano

Va estudiar a la prestigiosa Escola Central de Música del Conservatori Txaikovski de Moscou, primer sota la docència de Yu Levin i més endavant de S. Dorenski. Després de graduar-s'hi el 1987 amb les qualificacions més altes, el van convidar a formar part del cos docent.

Des dels vuit anys fa gires per Rússia i els Estats veïns. També ha ofert recitals a Londres, Glasgow, Edimburg, Nova York, Los Angeles, París, Canes, Leipzig, Viena, Budapest, Madrid, Tòquio, Osaka, Seül, Dublín, Munic, Caracas, Rio de Janeiro, Belgrad, el Caire, Kiev i Pequín, entre moltes altres ciutats.

Per invitació especial del Ballet Kirov i del Ballet de l'Òpera de Perm, va interpretar la part solista al *Ballet imperial* de Balanchine, basat en la música del *Segon Concert per a piano* de Txaikovski, amb funcions al Teatre Kirov, Teatre Bolxoi, Théâtre du Châtelet i al Covent Garden. També va interpretar una part solista al ballet *El concert o els perills de tots* de Jerome Robbins, amb música de Frédéric Chopin.

És conegut per les seves col·laboracions amb grups de música de cambra i amb altres músics, com ara els quartets de Borodin i Glinka, Orquestra Simfònica Nacional de Rússia, Thomas Sanderling, Tugan Sokhiev, Aleksandr Txernuixenko, Valeri Polyansky, Mikhaïl Agrest, Pascal Moragues, Julius Milkis, Evgeny Petrov, Pavel Kogan, Abel Perreira, Benjamin Schmid, Stepan Yakovich, Ani Kavafian, Andrei Gridchuk, Alena Baeva, Zlatomir Fung, Filip Kopachevsky, Yana Ivanilova, Nina Kogan, Mikhaïl Bereznitski, Maksim Emelyanychev, Diana Vishneva, Philippe Cassard, Alexandre Lazarev, Gaik Kazazyan, Lukas Geniushas, Richard Young, Valentin Uriupin, Itamar Zorman, Julia Lezhneva i molts d'altres.

Ha enregistrat nombrosos discos de composicions de Chopin, Schumann, Schubert, Brahms, Txaikovski, Beethoven i Xostakóvitx, i ha impartit classes magistrals als Estats Units, Rússia, Estònia, Kazakhstan, Irlanda, Alemanya, Espanya, Itàlia, Corea del Sud, el Brasil i el Japó.

El 2005 va ser nomenat Artista de Mèrit de la Federació Russa.

Des de fa més de vint-i-cinc anys col·labora en tasques docents del seu mestre, el professor S. Dorenski. Ha treballat amb nombrosos alumnes de talent, com ara, entre molts d'altres, N. Lugansky, D. Matsuev, V. Rudenko, O. Kern, A. Shtarkman, Yu Stadler, I. Tasovats, F. Amirov, M. Amara, A. Dossin, V. Igoshina, A. Mamriev, V. Korchinskaya-Kogan, S. Simonian, Z. Chochieva, G. Chaidze, N. Pisareva, A. Sychev, F. Kopachevsky, P. Kolesnikov, A. Tarasevich-Nikolaev, L. Bernsdorf i P. Elisha.

Ha format participat en jurats de molts concursos internacionals de piano, que han tingut lloc a Dublín, Hamamatsu i Sendai (el Japó), així com en altres ciutats del món.

El 2013 va començar a treballar com a professor de piano a la Universitat de Boston.

Palau de la Música Catalana

Celebrem la vida!

L'Orfeo de Monteverdi
Europa Galante & Biondi

Kreisleriana de Schumann
Grigory Sokolov

Ginastera, Sibelius i Dvořák
Die Deutsche
Kammerphilharmonie Bremen
& De la Parra

Vivancos, Saariaho i Sibelius
Orfeo Català, OBC & Helsing
Jonas Kaufmann, Diana Damrau
& Helmut Deutsch

Passió segons sant Mateu de Bach
Collegium Vocale Gent
& Herreweghe

Philharmonia Orchestra
& Rouvali

Yuja Wang

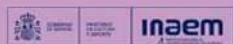
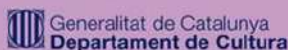
King Arthur i *The fairy queen* de Purcell amb
Vox Luminis

La consagració de la primavera de Stravinsky amb
Les Siècles & Roth

Integral de Simfonies de Brahms amb
Orquestra Simfònica de la
Ràdio Sueca & Harding

Més informació i
venda d'entrades a
www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

Textos

Georg Friedrich Händel (1685-1759)

“Rejoice greatly, o daughter of Zion”, ària per a soprano d’*El Messies*

Zacaries 9, 9-10

Rejoice greatly, o daughter of Zion,
shout, o daughter of Jerusalem;
behold, thy king cometh unto thee.
He is the righteous Saviour,
and he shall speak peace unto the heathen.

*Exulta amb gran joia, filla de Sió,
fes crits d’alegria, filla de Jerusalem: heus aquí
que ve cap a tu el teu rei.
Ell és el Salvador just,
i dictarà la pau a les nacions.*

“Carmelitarum ut confirmet ordinem”,
recitatiu del motet *Saeviat tellus inter rigores*,
HWV 240

Vespres sacres amb text en llatí en honor de la Santíssima
Verge del Carme

Carmelitarum ut confirmet ordinem dormienti Honorio Virgo apparet, cuius luce
nox coruscat et lux augetur, cum qua si confertur una turpis est Sol, turpis est
Luna.

*Al dorment Honori, per tal que pogués establir l’orde dels carmelites, se li aparegué la
Verge, la llum de la qual brilla en la nit i es fa més brillant de dia i, comparant-los,
tant el sol com la lluna en són avergonyits.*

“O nox dulcis, quies serena”, ària del motet
Saeviat tellus inter rigores, *HWV 240*

Vespres sacres amb text en llatí en honor de la Santíssima
Verge del Carme

O nox dulcis, quies serena
Carmelitis sis longa, sis stabilis
No te turbet tristis Megaera
dum Mariae lux nitet amabilis
Nit dolça, repòs serè
sigues llarga per als carmelites, sigues estable.
Que no et torbi la trista Megeera
mentre la llum de Maria brilli amable.

Antonio Vivaldi (1678-1741)

“Sposa son disprezzata”, ària d’Irene de
l’òpera *Bajazet*, RV 703

Llibret d’Agostino Piovene (1671-1733), basat en la
tragèdia *Tamerlà o la mort de Bajazet* de Nicolas Pradon
(1632-1698)

Sposa son disprezzata
Fida son oltraggiata
Cieli che feci mai?
E pur egl’è il mio cor
Il mio sposo, il mio amor
La mia speranza
Soc una esposa despreciada,
soc fidel, per insultada.
Déu del cel, què he fet?
I encara ell és el meu cor,
el meu espòs, el meu amor,
la meua esperança.

L’amo ma egl’è infedel
spero ma egl’è crudel,
morir mi lascierai?
O Dio manca il valor
valor e la costanza.
L’estimo però ell és infidel,
espero, però ell és cruel,
em deixarà morir?
Oh, Déu, manca el valor,
el valor i la constància.

Georg Friedrich Händel

“Un pensiero nemico di pace”, ària de la
Bellesa de l’òpera *Il trionfo del Tempo e del*
Disiganno, HWV 46a

Text del cardenal Benedetto Pamphili (1653-1730)

Un pensiero nemico di pace
fece il Tempo volubile edace,
e con l'ali la falce gli diè.
Nacque un altro leggiadro pensiero,
per negare sì rigido impero,
ond'il Tempo più Tempo non è.
Un pensament enemic de la pau
va fer que el voluble Temps es tornés voraç,
i amb ales la dalla li donà.
Però nasqué un altre bell pensament
per oposar-se a tan cruel poder,
on el Temps ja no és Temps.

Antonio Vivaldi

“Agitata da due venti”, ària de Costanza de
l'òpera *La Griselda*, RV 718

Llibret d'Apostolo Zeno (1668-1750) i revisat per Carlo
Goldoni (1707-1793)

Agitata da due venti
Freme l'onda in mar turbato
E 'l nocchiero spaventato
Già s'aspetta a naufragar.
Agitada per dos vents
l'onada s'estremeix en la mar arrissada
i el timoner espantat
ja s'espera naufragar.

Dal dovere da l'amore
Combattuto questo core
Non resiste e par che ceda
E incominci a desperar
Entre el deure i l'amor
està lluitant el meu cor,
no resisteix i sembla cedir
i comença a desesperar-se.

Robert Schumann (1810-1856)

Liederkreis, op. 39 – Cicle de cançons

Textos de Joseph von Eichendorff (1788-1857)

In der Fremde - A l'estranger

Aus der Heimat hinter den Blitzen rot
Da kommen die Wolken her,
Aber Vater und Mutter sind lange tot,
Es kennt mich dort keiner mehr.
*Venen nívols vermells per les llampades
des de la meva pàtria,
però el pare i la mare són morts fa temps,
i allà no em coneix ningú.*

Wie bald, ach wie bald kommt die stille Zeit,
Da ruhe ich auch, und über mir
Rauscht die schöne Waldeinsamkeit,
Und keiner kennt mich mehr hier.
*Molt aviat, ai, vindran els temps tranquils,
quan també jo reposaré, i murmurarà
sobre meu la bella solitud del bosc,
i ací no em coneixerà tampoc ningú.*

Intermezzo

Dein Bildnis wunderselig
Hab' ich im Herzensgrund,
Das sieht so frisch und fröhlich
Mich an zu jeder Stund'.
*La teva imatge meravellosa
la porto al fons del cor;
em mira en tot moment
amb frescor i alegria.*

Mein Herz still in sich singet
Ein altes, schönes Lied,
Das in die Luft sich schwinget
Und zu dir eilig zieht.
*Entona, silenciós, el meu cor
una antiga i bella cançó,
que s'eleva pels aires
i corre veloç cap a tu.*

Waldesgespräch- *Conversa al bosc*

Es ist schon spät, es ist schon kalt,
Was reit'st du einsam durch den Wald?
Der Wald ist lang, du bist allein,
Du schöne Braut! Ich führ' dich heim!
*És ja tard i fa fred,
per què cavalques solitària pel bosc?
El bosc és gran i tu estàs sola,
oh bella núvia! T'acompanyaré fins a casa!*

„Groß ist der Männer Trug und List,
Vor Schmerz mein Herz gebrochen ist,
Wohl irrt das Waldhorn her und hin,
O flieh! Du weißt nicht, wer ich bin.“
*"Grans són les mentides i els enganys dels homes,
el meu cor està destrossat pel dolor.
Sonen ací i allà trompes de caça,
fuig, tu no saps qui sóc!"*

So reich geschmückt ist Roß und Weib,
So wunderschön der junge Leib,
Jetzt kenn' ich dich—Gott steh' mir bei!
Du bist die Hexe Loreley.
*Un cavall i una dona amb tan rics ornaments,
una figura tan jove i meravellosa,
ara et reconec... Déu m'agafi confessat!
Ets la bruixa Lorelei!*

„Du kennst mich wohl—von hohem Stein
Schaut still mein Schloß tief in den Rhein.
Es ist schon spät, es ist schon kalt,
Kommst nimmermehr aus diesem Wald!“
*"Em coneixes bé... des d'aquella alta roca
el meu castell mira silenciós cap al Rin.
És ja tard i fa fred,
mai més sortiràs d'aquest bosc!"*

Die Stille - La calma

Es weiß und rät es doch Keiner,
Wie mir so wohl ist, so wohl!
Ach, wüßt' es nur Einer, nur Einer,
Kein Mensch es sonst wissen soll!
*Ningú no pot saber ni endevinar
que feliç em sento, que feliç!
Ah, que només ho sàpiga una, només una,
i ningú més ho ha de saber!*

So still ist's nicht draußen im Schnee,
So stumm und verschwiegen sind
Die Sterne nicht in der Höh',
Als meine Gedanken sind.
*Tan tranquil·la no està a fora la neu,
ni tan callades i silencioses
les estrelles en les altures,
com ho estan els meus pensaments.*

Ich wünscht', ich wär' ein Vöglein
Und zöge über das Meer,
Wohl über das Meer und weiter,
Bis daß ich im Himmel wär'!
*M'agradaria ser un ocellet
i volaria per sobre els mars,
ben per sobre els mars i més enllà,
fins que arribés al cel!*

Mondnacht - Nit de lluna

Es war, als hätt' der Himmel,
Die Erde still geküßt,
Daß sie im Blütenschimmer
Von ihm nur träumen müßt'.
*Era com si el cel
hagués besat silenciós la terra
i entre les flors il·luminades,
ella somniés ara en ell.*

Die Luft ging durch die Felder,
Die Ähren wogten sacht,
Es rauschten leis die Wälder,
So sternklar war die Nacht.
*La brisa passà pels camps,
les espigues s'ondularen suaument,
mormolaven baixet els boscos,
estrellada i clara era la nit.*

Und meine Seele spannte
Weit ihre Flügel aus,
Flog durch die stillen Lande,
Als flöge sie nach Haus.
*I la meua ànima
desplegà les amples ales
i sobrevolà les tranquil·les terres,
com si volés cap a casa.*

Schöne Fremde - Bella llunyania

Es rauschen die Wipfel und schauern,
Als machten zu dieser Stund'
Um die halb versunkenen Mauern
Die alten Götter die Rund'.
*Murmuren els ramatges i s'estremeixen
com si en aquesta hora
fessin la seva ronda els antics déus
al voltant de murs mig enderrocats.*

Hier hinter den Myrtenbäumen
In heimlich dämmernder Pracht,
Was sprichst du wirr, wie in Träumen,
Zu mir, phantastische Nacht?
*Darrer d'aquests matolls de murtra,
en la misteriosa esplendor del capvespre,
què em dius fantàstica nit,
confús, talment un somni?*

Es funkeln auf mich alle Sterne
Mit glühendem Liebesblick,
Es redet trunken die Ferne
Wie von künftigem großen Glück!
*Brillen per mi totes les estrelles,
amb ardorosa mirada d'amor;
exaltada, em parla la llunyania
d'una futura gran felicitat!*

Auf einer Burg - *En un castell*

Eingeschlafen auf der Lauer
Oben ist der alte Ritter;
Drüben gehen Regenschauer,
Und der Wald rauscht durch das Gitter.
*Endormiscat en el seu aguait
està allà dalt el vell cavaller;
cau del cel una xarbotada
i el bosc murmura entre les reixes.*

Eingewachsen Bart und Haare,
Und versteinert Brust und Krause,
Sitzt er viele hundert Jahre
Oben in der stillen Klause.
*Amb molta barba i els cabells llargs,
i petrificats el pit i la gorgera,
està assegut des de fa cents d'anys
a dalt, en la tranquil·la cel·la.*

Draußen ist es still und friedlich,
Alle sind in's Tal gezogen,
Waldesvögel einsam singen
In den leeren Fensterbogen.
*A fora hi ha silenci i pau,
tots han marxat a la vall;
canten solitaris els ocells del bosc
en les arcades buides de les finestres.*

Eine Hochzeit fährt da unten
Auf dem Rhein im Sonnenscheine,
Musikanten spielen munter,
Und die schöne Braut, die weinet.
*Passa allà al fons un seguici nupcial,
pel Rin il·luminat pel sol,
els músics toques, alegres,
i la bella núvia, plora.*

In der Fremde - *A l'estranger*

Ich hör' die Bächlein rauschen
Im Walde her und hin,
Im Walde, in dem Rauschen
Ich weiß nicht, wo ich bin.

*Sento murmurar el rierol
pel bosc, ací i allà;
malgrat el bosc i els murmuris
no sé on soc.*

Die Nachtigallen schlagen
Hier in der Einsamkeit,
Als wollten sie was sagen
Von der alten, schönen Zeit.
*Canten els rossinyols
en aquesta solitud,
com si em volguessin recordar
els bells temps passats.*

Die Mondesschimmer fliegen,
Als säh' ich unter mir
Das Schloß im Tale liegen,
Und ist doch so weit von hier!
*Vola la claror de la lluna
com si veiés als meus peus
el castell que s'alça a la vall,
i tanmateix està molt lluny d'ací!*

Als müßte in dem Garten
Voll Rosen weiß und rot,
Meine Liebste auf mich warten,
Und ist doch so lange tot.
*Com si en el jardí
ple de roses blanques i roges,
m'esperés la meva estimada,
i tanmateix ja fa molt de temps que és morta!*

Wehmut - *Melangia*

Ich kann wohl manchmal singen,
Als ob ich fröhlich sei,
Doch heimlich Tränen dringen,
Da wird das Herz mir frei.

*A vegades puc molt bé cantar
com si estigués content,
mentre em cauen furtives llàgrimes
que alliberen el meu cor.*

Es lassen Nachtigallen,
Spielt draußen Frühlingsluft,
Der Sehnsucht Lied erschallen
Aus ihres Kerkers Gruft.

*Quan a fora juga la brisa primaveral,
deixen senti els rossinyols
un cant de melangia
des del fons de les seves gàbies.*

Da lauschen alle Herzen,
Und alles ist erfreut,
Doch keiner fühlt die Schmerzen,
Im Lied das tiefe Leid.

*Llavors el senten tots els cors
i tot s'omple de joia,
però ningú sent el dolor
i la profunda pena de la cançó.*

Zwielicht - Mitja llum

Dämmerung will die Flügel spreiten,
Schaurig rühren sich die Bäume,
Wolken ziehn wie schwere Träume—
Was will dieses Graun bedeuten?

*El capvespre estén les seves ales,
els arbres s'agiten lúgubrement,
passen els núvols com uns malsons...
Què vol dir aquesta angouxa?*

Hast ein Reh du lieb vor andern,
Laß es nicht alleine grasen,
Jäger ziehn im Wald und blasen,
Stimmen hin und wieder wandern.

*Si estimes un cervol més que els altres,
no el deixis pasturar tot sol.
Arriben caçadors plegats al bosc
tocant els seus corns i després se'n van.*

Hast du einen Freund hienieden,
Trau ihm nicht zu dieser Stunde,
Freundlich wohl mit Aug' und Munde,
Sinnt er Krieg im tück'schen Frieden.

*Si tens un amic en aquest món,
no hi confiïs en aquest moment.
Malgrat els ulls i les paraules amicals,
en la pau insidiosa pensa en la guerra.*

Was heut gehet müde unter,
Hebt sich morgen neugeboren.
Manches geht in Nacht verloren—
Hüte dich, sei wach und munter!

*El que avui desapareix cansat,
s'aixecarà demà renovat.
Però molt es perd en la nit...
Preserva't, i vetlla ben despert!*

Im Walde - *El bosc*

Es zog eine Hochzeit den Berg entlang,
Ich hörte die Vögel schlagen,
Da blitzten viel Reiter, das Waldhorn klang,
Das war ein lustiges Jagen!

*Passà per la muntanya un seguici nupcial,
sentia cantar els ocells,
brillaren molts cavallers, sonà el corn de caça,
era una alegre cacera!*

Und eh' ich's gedacht, war alles verhallt,
Die Nacht bedeckt die Runde;
Nur von den Bergen noch rauschet der Wald
Und mich schauert's im Herzensgrunde.

*I abans del que em pensava, tot s'esvaï,
i la nit cobrí tot el voltant.
Només murmurava el bosc en la muntanya
i em vaig esgarriar fins al fons del meu cor.*

Frühlingsnacht - *Nit de primavera*

Überm Garten durch die Lüfte
Hört' ich Wandervögel zieh'n,
Das bedeutet Frühlingsdüfte,
Unten fängt's schon an zu blüh'n.

*Pels aires del jardí
sento passar els ocells migratoris,
això vol dir efluvís de primavera,
i que la terra comença a florir.*

Jauchzen möcht' ich, möchte weinen,
Ist mir's doch, als könnt's nicht sein!
Alte Wunder wieder scheinen
Mit dem Mondesglanz herein.
Voldria exultar de joia, voldria plorar!
Em sembla que no pot ésser veritat!
Reapareixen antigues meravelles
a la llum de la lluna!

Und der Mond, die Sterne sagen's,
Und im Traume rauscht's der Hain
Und die Nachtigallen schlagen's:
Sie ist Deine, sie ist Dein!
I m'ho diuen la lluna i les estrelles,
m'ho murmuren en somni els boscos,
m'ho canten els rossintols:
és teva, és teva!

Gioachino Rossini (1792-1868)

La regata veneziana

Text de Francesco Maria Piave (1810-1876)

Anzoleta avanti la regata - Anzoleta abans de la regata

Là su la machina xe la bandiera,
varda, la vedistu, vala a ciapar.
Co quela tornime in qua sta sera,
o pur a sconderte ti pol andar.
Allà sobre la machina hi ha la bandera,*
mira, la veus?, endavant!
Torna amb ella aquesta nit
o ja pots fugir i amagar-te.

In pope, Momolo, no te incantar.
Va, voga d'anema la gondoleta,
né el primo premio te pol mancar.
Un cop al vaixell, Momolo, no t'encantis!
Rema, a la gòndola amb el cor i l'ànima,
així no podràs evitar guanyar el primer premi.

Va là, recordite la to Anzoleta
che da sto pergolo te sta a vardar.
In pope, Momolo, no te incantar.
In pope, Momolo, cori a svolar.
Au, pensa en la teva Anzoleta,
que et mira des d'aquest balcó.
Un cop al vaixell, Momolo, no t'encantis!
Un cop al vaixell, Momolo, vola!

Anzoleta co passa la regata - Anzoleta mentre passa la regata

I xe qua, i xe qua, vardeli, vardeli,
povereti i ghe da drento,
ah contrario tira el vento,
i gha l'acqua in so favor.
*Ja venen, venen, mira, mira'ls,
pobres!, remen durament!
Ah, el vent li va en contra,
però el corrent va al seu favor.*

El mio Momolo dov'elo?
ah lo vedo, el xe secondo.
Ah! che smania! me confondo,
a tremar me sento el cuor.
*El meu Momolo, on ets?
Ah! Ja el veig, és el segon!
Ah! Quin neguit! Estic confosa,
sento tremolar el meu cor.*

Su, coragio, voga, voga,
prima d'esser al paletto
se ti voghi, ghe scometo,
tutti indrio ti lassarà.
*Vinga, rema!, rema!,
abans d'arribar al paletto,**
si segueixes remant m'hi jugo
que deixaràs enrere els altres.*

Caro, caro, par che el svola,
el li magna tuti quanti
meza barca l'è andà avanti,
ah capisso, el m'a vardà.
*Estimat, sembra que voli,
està colpejant els altres.
Ja s'ha avançat de mitja eslora,
ah, entenc: m'ha mirat.*

Anzoleta dopo la regata - Anzoleta després de la regata

Ciapa un baso, un altro ancora,
caro Momolo, de cuor;
qua destrachite che xe ora
de sugarte sto sudor.
*Un petó! Un altre!,
estimat Momolo, de tot cor;
descansa aquí, que ja és hora
d'eixugar-te la suor.*

Ah t'ò visto co passando
su mi l'ocio ti a butà
e go dito respirando:
un bel premio el ciaparà,
*Ah, t'he vist quan, en passar,
m'has llançat una mirada
i he dit, respirant de nou:
guanyarà un bon premi,*

sì, un bel premio in sta bandiera,
che xe rossa de color;
gha parlà Venezia intiera,
la t'a dito vincitor.
*si, el premi que és aquesta bandera,
que és de color vermell;
tot Vènècia ha parlat:
ella t'ha declarat vencedor.*

Ciapa un baso, benedeto,
a vogar nissun te pol,
de casada, de tragheto
ti xe el megio barcarol.
*Un petó, que Déu et beneeixi!,
ningú rema millor que tu,
de totes les nissagues, en tots els trajectes,
ets el millor gondoler.*

*La *machina* és una grua de grans dimensions que s'utilitza als ports.

**Així encara s'indica un petit pal davant del qual els remers han de fer girar la gòndola per arribar al punt d'arribada.

També et pot interessar...

Palau Grans Veus
Dilluns, 02.05.22 – 20 h
Sala de Concerts

Cançons de passió

Lea Desandre, mezzosoprano
Jupiter
Thomas Dunford, llaüt i direcció

John Dowland:
*Come again, Lachrimae, Sorrow stay, Go crystal tears, A dream, King
of Denmark's galliard, That's so you*

Henry Purcell:
Fragments de *The fairy queen, King Arthur, Dido and Aeneas i
Orpheus Britannicus*.

Preu: de 30 a 45 €

An abstract painting featuring vibrant, wavy lines in shades of blue, orange, and white, creating a sense of movement and depth. The background is a deep, solid blue.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

